

видецъ въ Сръбско-Турската война, какъ храбро се биха тѣ съ Турцитѣ. Ну, молодци! знаете ли, тѣ въ нищо нѣма да остѣпватъ отъ нашия сълдатъ, завърши той.

Когато ний пристигнахме въ Казанлъкъ. Шипченската укрѣпена позиция бѣше вече прѣвзета отъ стрѣлковата бригада и орловския полкъ, първата дѣйстваща отъ южния склонъ на Балкана, а втория отъ сѣверния. При това разказаха, че когато 13-й и 15-й стрѣлкови баталиони настѣпвали отъ къмъ юго-истокъ на Шипченската укрѣпена позиция, и се били приближили твърдѣ близко, Турцитѣ издигнали бѣлъ флагъ. Стрѣлцитѣ рѣкратили стрѣлбата, но продължавали да настѣпватъ, а когато тѣ съвсѣмъ се биле приближили до окопитѣ, Турцитѣ неочаквано открили по твърдѣ довърчивитѣ стрѣлци най честъ и съ залпове убийственъ огънь и ги накарали да отстѣпятъ въ пълна безредица. При това на мѣстото останали много ранени и убити войници и офицери. Турцитѣ извършили надъ раненитѣ и, даже, надъ убититѣ нечувани звѣрства и поругания: отрѣзвали язицитѣ, носовѣтъ, главитѣ и пр. и даже отъ гърбоветѣ на живитѣ вадили ремичи. Нѣкои отъ тѣзи отрѣзани части имъ туряли въ устата съ една рѣчь, Турцитѣ бѣха извършили такива звѣрства и поругания, които само тѣ можаха да измислятъ и извършатъ. Но Турцитѣ останали безнаказани.

Само слѣдующата хитростъ е спасила Турския отрядъ отъ рѣцѣтъ на Руситѣ.

Началника на Шипченския Турски отрядъ пратилъ при Генералъ Гурко парламентьоръ за прѣговори за сдавание и, въ врѣме на тия прѣговори, защитницитѣ на непристъпната Шипченска позиция, — Турския отрядъ, състоящъ отъ 7,000 пѣхота, като яребици се разбѣгаль по гребена на Балкана, — по голѣмата частъ къмъ Калоферъ, а другата — къмъ Мѣглишъ. Въ рѣцѣтъ на Руситѣ останала една стоманена батарея, която впоследствие не малка услуга оказала на защитницитѣ на Шипченската позиция, отъ бѣснитѣ нападения на Сюлейманъ пашовата армия.